

Het leggen van verkapt eigenbeslag: geoorloofd of niet?

De Rechtbank Utrecht heeft onlangs in haar vonnis van 28 oktober 2011 (LJN: BU3691) geoordeeld dat het door de opdrachtgever gelegde beslag is aan te merken als verkapt eigenbeslag en misbruik van recht oplevert.

In het onderhavige geval hebben een tweetal partijen een aannemingsovereenkomst gesloten voor de nieuwbouw van een bedrijfshal met kantoor. Naar aanleiding van de gesloten aannemingsovereenkomst is tussen partijen een geschil gerezen. In de een door de aanneemster aanhangig gemaakte procedure bij de Raad van Arbitrage vordert de aanneemster betaling van haar facturen. De opdrachtgeefster vordert op haar beurt schadevergoeding wegens vermeende gebreken aan het werk. De Raad van Arbitrage veroordeelt de opdrachtgeefster tot betaling van de facturen en wijst de vordering van de opdrachtgeefster tot schadevergoeding af.

Nadat de opdrachtgeefster het bedrag heeft overgemaakt op de derdengeldenrekening van de advocaat van de aanneemster, legt zij direct conservatoir beslag op deze derdengeldenrekening. Het gevolg hiervan is dat de aanneemster niet kan beschikken over de door de opdrachtgeefster verrichte betaling. De reden dat de opdrachtgeefster beslag legt is gelegen in de omstandigheid dat zij voornemens is om hoger beroep in te stellen tegen het vonnis en door middel van het beslag tracht de bedragen waarop zij meent recht te hebben veilig te stellen.

In onderhavig kort geding voor de Rechtbank Utrecht vordert de aanneemster opheffing van het beslag. Zij stelt dat de opdrachtgeefster door het leggen van het beslag de tenuitvoerlegging van het vonnis van de Raad van Arbitrage frustreert en hierdoor onrechtmatig jegens haar handelt.

De Rechtbank oordeelt dat, hoewel het hier gaat om een derdenbeslag op de derdengeldenrekening van de advocaat, het door de opdrachtgeefster gelegde beslag is aan te merken als een verkapt eigenbeslag. Eigenbeslag is het beslag onder de schuldeiser – de opdrachtgeefster – zelf. Dit oordeel wordt ingegeven door de omstandigheid dat de opdrachtgeefster als grondslag voor het beslag heeft aangevoerd haar vordering tot schadevergoeding, welke vordering door de Raad van Arbitrage is afgewezen.

De Rechtbank neemt als uitgangspunt dat nu de opdrachtgeefster niet heeft aangetoond dat het vonnis van de Raad van Arbitrage berust op een juridische of feitelijke misslag en de opdrachtgeefster evenmin heeft aangetoond dat de tenuitvoerlegging van het vonnis tot een noodtoestand zal leiden voor de opdrachtgeefster, het beslag dient te worden opgeheven. Naar het oordeel van de Rechtbank heeft het gelegde beslag dan ook enkel tot doel de tenuitvoerlegging van het vonnis van de Raad van Arbitrage te frustreren, hetgeen misbruik van recht oplevert.

De uitspraak van de Rechtbank Utrecht bevestigt eens te meer dat het leggen van beslag met het enkele doel de tenuitvoerlegging van een vonnis te frustreren, misbruik van recht oplevert. De enkele omstandigheid dat de opdrachtgeefster voornemens is om in hoger beroep te gaan tegen het vonnis van de Raad van Arbitrage rechtvaardigt het leggen van een dergelijk beslag niet.

Mr. M.J. Bruis, advocaat bij Severijn Hulshof advocaten.

Bron: Cobouw d.d. 14 november 2011